द्यागमः कश्चित् ज्वलन्तमपि पातयेत्। शूद्रादाहृत्य निर्वापं ये पचन्त्यबुधा द्विजाः। ते यान्ति नरकं घोरं ब्रह्मतेजोविवर्जिताः। हस्तदत्ताश्च ये स्नेहाव्यञ्जनं लवणानि च। दातारं नोपतिष्ठन्ति भोक्ता भुङ्क्ते तु किल्बिषम्। आयसेनैव पात्रेण यदन्नमुपनीयते। भोक्ता तद्विट्समं भुङ्क्ते दाता च नरकं व्रजेत्। अङ्गुल्या दन्तकाष्ठञ्च प्रत्यक्षलवणञ्च यत्। मृत्तिकाभक्षणं यच्च समं गोमांसभक्षणैः। पानीयं पायसं भैक्ष्यं घृतं लवणमेव च। हस्तदत्तं न गृह्णीयात् तुल्यं गोमांसभक्षणैः। अग्रतो निवसेन्मूर्खो दूरस्थश्च गुणान्वितः। गुणान्विताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः। ब्राह्मणातिक्रमोनास्ति विप्रे वेदविवर्जिते। ज्वलन्तमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मनि हूयते। सन्निकृष्टमधीयान ब्राह्मणं यो व्यतिक्रमेत्। भोजने चैव दाने स दहत्या सप्तमं कुलम्। गोरक्षकान् वाणिजकान् तथा कारुकुशीलवान्। प्रेष्यान् वार्द्धुषिकांश्चैव विप्रान् शूद्रवदाचरेत्। देवद्रव्यविभागेन ब्रह्मस्वहरणेन च। कुलान्याशु विनश्यन्ति ब्राह्मणातिक्रमेण च। मा देहीति च यो ब्रूयाद्रेवाग्निब्राह्मणेषु च। तिर्यग्योनिशतं गत्वा चाण्डालेष्वभिजायते। वाण्या यच्च प्रतिज्ञातं कर्मणा नोपपादितम्। ऋणन्तद्धर्मसंयुक्तमिह लोके परत्र च। विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यञ्चामृतभोजनः। यज्ञशेषोऽमृतं भुक्तशेषन्तद्विघसं विदुः। सव्यादंसात् परिभ्रष्टे नाभिदेशव्यवस्थिते। वस्त्रे स एकवासास्तं दैवे पित्रे च वर्जयेत्। यदेव तर्पयत्यद्भिः पितॄन् स्नात्वा द्विजोत्तमः। तेनैव सर्वमाप्नोति पितृयज्ञक्रियाफलम्। हस्तं प्रक्षाल्य गण्डूषं यः पिबेद्भोजनान्तरे। दैवं पित्र्यं तथात्मानं त्रयं स उपघातयेत्। गणान्नं गणिकान्नञ्च यदन्नं ग्रामयाजके। स्त्रीणां प्रथमगर्भेषु भुक्त्वा चान्द्रायणञ्चरेत्। पक्षे वा यदि वा मासे यस्य गेहेऽत्ति न द्विजः। भुक्त्वा दुरात्मनस्तस्य चरेच्चान्द्रायणं व्रतम्। सतीनान्दीक्षिताणाञ्च यतीनां व्रतचारिणाम्। एतेषां सूतकन्नास्ति आर्त्विज्यं कर्म कुर्वताम्। अजीर्णेऽभ्युदिते वान्ते श्मश्रुकर्मणि मैथुने। दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शे स्नानमेव विधीयते। चैत्यवृक्षं चितिं यूपं शिवनिर्माल्यभोजनम्। वेदविक्रयिणं स्पृष्ट्वा सचेलोजलमाविशेत्। अग्न्यगारे गवां गोष्ठे देवब्राह्मणसन्निधौ। स्वाध्याये भोजने पाने पादुके वै विवर्जयेत्। खलक्षेत्रगतं धान्यं कूपवापीषु यत् जलम्। अग्राह्यादपि तद्ग्राह्यं यच्च गोष्ठगतं पयः। यद्वेष्टितशिरा भुङ्क्ते यद्भुङ्क्ते दक्षिणामुखः। सोपानत्कश्च यो भुङ्क्ते तद्वै रक्षांसि भुञ्जते। यातुधानाः पिशाचाश्च राक्षसाः क्रूरकर्मिणः। हरन्ति रसमन्नस्य मण्डलेन विवर्जितम्। ब्रह्माद्याश्च सुराः सर्वे वशिष्ठाद्या महर्षयः। मण्डलं चोपजीवन्ति ततः कुर्वीत मण्डलम्। ब्राह्मणे चतुरस्रं स्यात् त्र्यस्रं वै बाहुजन्मनः। वर्त्तुलन्तु विशः प्रोक्तं शूद्रस्याभ्युक्षणं स्मृतम्। नोत्सङ्गे भाजनं कृत्वा नो पाणौ नैव कर्पटे। नासने न च शय्यायां भुञ्जीत न मलार्दितः। धर्मशास्त्ररथारूढा वेदखड्गधराद्विजाः। क्रीडार्थमपि यद्ब्रूयुः स धर्मः परमः स्मृतः। रात्रौ दधियुतं द्रव्यं धर्मकामो न भक्षयेत्। अश्नतो धर्महानिः स्यात् व्याधिभिश्चोपपीड्यते। फाणितं गोरसं तोयं लवणं मधु काञ्जिकम्। हस्तेन ब्राह्मणो दत्त्वा कृच्छ्रं चान्द्रायणं चरेत्। गन्धाभरणमाल्यानि यः प्रयच्छति धर्मवित्। स दुर्गन्धिः सदाऽतुष्टो यत्र यत्रोपजायते। नीलीरक्तञ्च यद्वस्त्रं दूरतस्तद्विवर्ज्जयेत्। स्त्रीणां क्रीडार्थसंयोगे शयनीये न दुष्यति। पालनाद्विक्रयाच्चैव तद्वित्तैरुपजीवनात्। अपवित्रो भवेद्विप्रस्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति। स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम्। वृथा तस्य महायज्ञा नीलीवासो बिभर्त्ति यः। नीलीरक्तं यदा वस्त्रं द्विजः स्वाङ्गेषु धारयेत्। तन्तुसंघातसंख्याते नरके स वसेद्ध्रुवम्। अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति। अमृतं ब्राह्मणस्यान्नं क्षत्रियान्नं पयः स्मृतम्। वैश्यस्य चान्नमेवान्नं शूद्रान्नं रुधिरं स्मृतम्। वैश्यदेवेन होमेन देवताभ्यर्चनैर्जपैः। अमृतं तेन विप्रान्नं ऋग्यजुःसामसंस्कृतम्। व्यवहारानुरूपेण न्यायेन च यदर्जितम्। क्षत्रियस्य पयस्तेन प्रजापालनतो भवेत्। कृषिगोरक्षवाणिज्यादन्नमुत्पाद्य यच्छति। सीतायज्ञविधानेन वैश्यान्नं तेन सम्मतम्। अज्ञानतिमिरान्धस्य मद्यपानरतस्य च। रुधिरं तेन शूद्रान्नं वेदमन्त्रविवर्जितम्। न वृथा शपथं कुर्यात् स्वल्पेऽप्यर्थे नरोबुधः। वृथा हि शपथं कुर्वन् प्रत्येह च विनश्यति। कामिनीषु विवाहेषु गवां भुक्ते धनक्षये। ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च शपथे नास्ति पातकम्। सत्येन शापयेद्विप्रं क्षत्रियं वाहनायुधैः। गोबीजकाञ्चनैर्वैश्यं शूद्रं सर्वैस्तु पा-